

наћи свашта – садизам, секс, сатанизам – нећу ни говорити, јер је ту и онако све јасно.

Ако сте ипак купили детету компјутер, узмите ствар под строгу контролу. Рад и играње на компјутеру треба строго дозираати. Ви морате бити у току чега се играју ваш син или кћерка.

На компјутеру треба дете учити, не да се игра, већ да ради. Често родитељи правдају куповину компјутера тиме што, ето, без њега човек уопште не може да живи у будућем животу одраслих, да је он потребан у свим сферама. Тај проблем је измишљен. Прво, компјутер постаје све више и више доступан обичном

кориснику. Научити радити на њему није тешко (рецимо, мој отац је са 60 година научио да ради на компјутеру, и то доста добро). Када буде било потребно млад човек ће без напора усвојити компјутерску писменост. Ако му компјутер буде потребан због струке, раду на њему ће га обучавати у стручним школама. Веома много професија уопште не захтевају знање компјутера.

Наравно, компјутер је само инструмент као што је то, на пример, нож и зато човек може да исече хлеб, али може и да убије. Али, нажалост, штета од њега је понекад већа од користи.

свeтiи Зосима Палестински ПОУКА О НЕЗЛОПАМЉЕЊУ

Онај ко, мислећи о човеку који га је увредио, или му причинио штету, или га оклеветао или му учинио неко друго зло, почне да испреда помисли против њега у ствари злоумишља против самог себе, слично демонима. Јер, то му је довољно злоумишљање против себе. И зашто говорим: „Ако испреда помисли“? Он ће се према њему неправедно понети уколико га се не буде сећао као свога лекара. Јер, он чисти оно од чега он страда. Стога је дужан да га се сећа као лекара кога му је послао Христос – Христа ради треба да поднесеш све и да га сматраш добротинитељем.

Уколико не одступиш од злоће и уколико не пожелиш да одступиш, Господ Бог није крив. Страдање је обељеже болесне душе: кад не би био болестан, не би ни patio. Стога си дужан да благодариш брату преко кога си познао своју болест, те да његово добротинство примиш као драгоцен

лек који ти шаље Исус. Уколико, пак, не само не захваљујеш, него још испредаш помисли против њега, у ствари ти као да говориш Исусу: „Нећу да ме излечиш. Не желим да примим твоје лекове. Хоћу да иструлим у својим ранама. Хоћу да будем послушан демонима“. Шта ће, дакле, да учини Господ? Будући снисходљив према нашој злоћи, Господ нам је дао свете заповести које је чисте као [средства за] спаљивање и чишћење. Стога онај ко жели и тражи исцељење и да се ослободи болести треба да претрпи оно што му налаже лекар. Наравно, болесник не осећа задовољство када га оперишу, спаљују [рану] или је чисте. Напротив, он их се сећа са одвратношћу. Ипак, убедивши се да се без њих не може ослободити болести, он се предаје у руке лекара, знајући да ће малом одвратношћу избавити од силног растројства и дуготрајне болести.

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ПРАВОСЛАВНИ

ПРАЗНИЦИ СВЕТИ ПРОРОК ИЛИЈА

Лк. 4, 22 - 30; зч. 14; Јак. 5, 10 - 20; зч. 57.

протојереј Александар Шаргунов
БЕСЕДА НА СВЕТОГ ПРОРОКА ИЛИЈУ

Уиме Оца и Сина и Светога Духа.

Илија се са својим Богом сусрео у пустињи, у пећини, након што је прошао дуг пут од четрдесет дана и четрдесет ноћи. То што је њему дато да доживи – то је нешто потпуно ново, нешто што до тада није било откривено о Богу у Светом Писму. Бог није био ни у вихору, ни у земљотресу ни у огњу. Другим речима Бога није било у томе што је још јуче био одговор на Илијину молитву пред Вааловим пророцима. То оружје као да је било застарело.

Зашто је било потребно да иде 40 дана? Четрдесет је број дана који је једнак броју година које су оци провели лутајући кроз пустињу. Зашто се пећина у којој се Бог јавио Илији налазила у Хориву? Хорив је други назив за Синај, место на ком је Мојсије сусрео Бога. Онда је Бог прошао крај њега, проводећи пред њим сву своју славу, својом руком покривши лице Мојсијево, који се налазио у пукотини у стени. Сада, пак, Илија, поклоник на Хориву, гледајући из пећине, покрива своје

лице плаштом, јер Бог пролази испред њега.

Илија и Мојсије имају много тога заједничког. Међутим, откровење даровано Илији о тихом гласу, о гласу који је уствари божанска тишина, не само да се разликује од громopodobних чудеса самог Илије. Реч је о новом виђењу свега што је повезано са Мојсијем и застрашујућим предавањем Синајских таблица. Илија остаје Илија, а ипак, за то време он је другачији. Слично томе и Бог остаје Бог, али се Он ипак другачије него до тада, јавља човеку. У огњу и земљотресу на Синају, Бог остаје невидљив. „Гора отњем гораше до самога неба и бјеше на њој шама и облак и мрак; и проговори Господ к вама испред оћња; глас од ријечи чустије, али осим гласа лика не видјестје“ (5Мојс. 4, 11 – 12). Долазе другачија времена. Било је потребно да Мојсије и Илија буду виђени заједно, и то у једној истој светлости. Христовим ученицима било је дано да виде не само светлост Господњег Преображења, већ и учешће великих пророка у њему. „И ле, два човека

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

говораху с Њим, који беху Мојсије и Илија, показаше се у слави, и говораху о изласку Његовом који Му је шребало свршити у Јерусалиму.“ (Лк. 9, 30. – 31).

У библијској повести о Илији поражавајућа је прича о Навутеју. Ни једном речју се не успротивиши, цар Ахав дозвољава царици Језавели да убије Навутеја због тога што он не жели да јој да свој виноград који се налазио у близини дворца. Убити, уз помоћ лажних сведока, да би украдио (туђе). Илија се појављује као страшни изобличитељ преступника. Због Навутејеве погибије Ахав и Језавела ће бити предани још горој смрти: „Тако говори Господ: Ево, пустићу зло на те, и узећу наслеђе твоје“. Избор између Бога и Ваала се никада не завршава и гнев ће се Божији разгоревати из једног у друго време, све док не буду постављене границе безакоњу.

Илија није познао смрт, већ је био узнет на небо у огњеној колесници са запрегнутим огњеним коњима. За оне који имају духовни вид невидљиво постаје видљиво. Место Мојсијевог гроба нико не може да открије, а са Илијом се дешава невиђено чудо. Пророк жели да спречи свог ученика да буде сведок његовог усхођења на огњеним колима. Ову тајну нико не треба да види. Али, да ли он може да се ослободи од Јелисеја, који га прати до самог краја?

Дар избављења од смрти није једноставно добити. У томе је потребно извесно учешће и од стране човека. У наредним вековима се у народу није угасило очекивање да ће Илија поново прићи. Али ми

видимо каква је разлика између Илије, избављеног од смрти и Сина Божјег који прима на себе смрт, да би отплатио дуг за Илију и не само за њега. Илија ће се поред Тавора наћи и на Голготској гори. Управо на Голготи ми слушамо подсмевача поводом очекивања Илијиног поновног доласка: „А од шестих сата би шама по свој земљи до сатих деветих. А око деветих сата јовика Исус јасно јоворећи: Или! Или! Лама савахтани? То јеси: Боже мој! Боже мој! Зашио си ме оставио? А неки од оних штио сјајаху онде чувши по говораху: Овај зове Илију. И одмах отрча један од њих ше узне сунђер, и најуни оцша, па нашаце на шрску, ше Га јојаше. А остали јовораху: Штани да видимо хоће ли доћи Илија да му јомоине“ (Мт. 27, 45 – 49). У овај час Илија даје на знање о себи последњи пут. Чини се да је, као на гори Преображења, он присутан упоредо са Господом и на Голготи. Али овај пут, он се приопштава Христу у тишини, приопштава исихији тихога гласа, силе Господње, која се показује у крајњој слабости. Црквено Предање, међутим, сведочи, да ће се последњи пут јавити када буде послат на земљу у освит Другог Христовог доласка, да проповеда о томе да су грех и смрт истоветни појмови, исто као и сила и милост Господња и за ту ће проповед бити убијен.

Благо нама што умиремо јер се само тако у пуноћи можемо приопштити Христовој смрти, а то значи и његовом животу, његовом Преображењу и Васкрсењу. Амин.

свештеник Павле Гумеров АДОЛЕСЦЕНТИ И КОМПЈУТЕР

Постоји потпуно погрешно мишљење да што пре укључимо дете у рад на компјутеру, то боље. Једном сам прочитао у новинама како једна мама пита психолога може ли дете од три године да се игра на компјутеру. Психолог одговара да може, али не више од 15 минута. И то детету од три године! У школама информатика обично почиње да се учи у 9–10 разреду. Претог нема никаквог смисла учити де-

Што је човек старији, то је јачи, и мања је вероватноћа да се навуче на игру. О играма ћу рећи подробније. Сматрам да су неке „игрице“ штетније од гледања најкрвавијег криминалистичког филма.

Ниједан филм не даје такав ефекат присутности као игра. Филм, то је увек фантазија, бајка. А у игри јунак - то сам ја лично, његови поступци су моји поступци. Игре су сада веома натуралистичке.

Неизбежна је борба с помислима током молитве. Чак су и људи који су били на високом духовном нивоу говорили да је изузетно тешко без помисли прочитати молитву од почетка до краја, а за већини људи то је просто немогуће. Свети оци нам забрањују да посматрамо слике и призоре који се појављују током молитве, чак и ако нам се чини да нам помажу да се молимо. Но догађа се да током молитве човека озари нека мисао, на пример одговор на неко нерешиво питање. То је ипак само изузетак, но такву мисао треба записати или запамтити.

Након грехопада дошло је до раздвајања сила наше душе. Поново их може сјединити само благодат Божја. Зато пажљива молитва много зависи од начина на који живимо, пре свега од тога колико тежимо да задобијемо благодат. У том смислу молитва је одраз нашег духовног стања.

архимандрит Рафаил Карелин

те да ради на компјутеру.

Када сам ја ишао у школу, дете с наочарима је била велика реткост; у целој школи је било пар њих с наочарима. Данас је дечија кратковидост веома распрострањена. Због љубави према компјутеру и телевизији многи дечаци које познајем су почели да носе наочаре већ у почетним разредима. Зашто још треба тежити да се компјутер купи што је могуће касније? Адолесцент нема имунитет на одушевљење компјутерским играма. Тај проблем (игроманија - лудоманија) је захватио готово сву омладину.

Једном кад сам био у гостима био сам запањен једном игром (затим сам имао разговор с родитељима). Њен смисао је следећи: полицајац иде градом. Може да узме било који аутомобил, избацивши власника из њега. Јури тим аутомобилом, обара људе, они веома натуралистички падају на асфалт, лије крв. А ти возиш даље. И није ти страшно што си оборио невиног човека, не, то је игра. Игра је игра, али учи човека да мисли да људски живот ништа не вреди. И то је једна од „најневинијих игара“. О „игрицама“ другог нивоа где се може